

forstået på bl.a., hvad Venstre og De Konservative har sagt, at man nu vil prøve at arbejde henimod at komme med et udspil til, hvordan vi kan gøre det, og hvordan vi eventuelt kan bruge andre faggrupper. Hvem siger i øvrigt, at man skal være uddannet pædagog for at undervise i en 9. klasse, hvis man i stedet kunne finde en mand, der var interesseret i sit fag? Det synes jeg i virkeligheden ville være allerbedst.

For at kunne undervise unge mennesker i folkeskolen i dag – og for dens sags skyld resten af vejen – skal man jo være på forkant, man skal vide mere, end der umiddelbart bliver orienteret om i den første, den bedste tv-avis. Man skal vide, hvordan edb-systemerne virker, man skal vide, hvordan man bruger de hjælpemidler, som vi for mange år siden har besluttet skulle stilles ud på skolerne, og jeg tænker selvfølgelig bl.a. her på edb-undervisningen eller rettere sagt brugen af edb, for det er jo stadig sådan, at der er skoler i kongeriget Danmark, som taler om, at man skal have edb-undervisning, mens det, der ville være relevant, var at se på, hvordan vi bruger det lige fra 1. klasse osv., for derigennem lærer man også både at læse og stave, og man kan såmænd også lære matematik.

Så det, jeg i virkeligheden har talt om, er den store udfordring, der er til lærerstanden, herunder også lederne. Jeg er ganske enig i, hvad der er blevet sagt, at ledere ikke blot skal være bogholdere, ikke blot skal være prygelknaber for kommunalbestyrelserne, men skal være dem, der inspirerer lærerne til at lave et godt stykke arbejde. Og så skal der være kvalitet i folkeskolen. Vi skal ikke acceptere, at man blot lærer det, man har lært igennem de sidste 10 år.

Med disse ord vil jeg sige tak for, at man har startet denne debat. Jeg håber, vi kan få noget konstruktivt ud af det.

Dorit Myltoft (RV):

Folkeskoleloven trådte i kraft i august i år, og der er vel ingen, der forestiller sig, at der allere-de skulle foreligge målbare resultater.

Men jeg vil gerne takke V og K for at have rejst forespørgselsdebatten. Vi har et nyvalgt Folketing og en ny regering, og der er således grund til, at partierne bag folkeskoleloven tager en debat om folkeskolen og intentionerne i loven. Den blev trods alt ikke til over én nat, men var resultatet af næsten 2 års forhandlinger og et stort udviklingsprogram.

Jeg vil også gerne takke ministeren for redegørelsen og især fremhæve den del, der handler

om det så elementære område læsning. Som andre lærere har også jeg lært små, videbegærlige børn at læse teksten »en so i en sø«, vel vidende at det nok ikke var noget, de små ville opleve ved selvsyn. Og hvis det endelig skulle ske, måtte man bede til, at de havde åndsnaerværelse nok til at alarmere soens ejer eller et redningskorps i stedet for at få en aha-oplevelse i retning af, at det havde de læst om i deres læsebog.

Læsning er jo netop ikke kun en teknik, der skal indlæres, hvis man vil undgå funktionel analfabetisme. Læsehastighed i sig selv er ikke et fyldestgørende mål, og styrken i den nye folkeskolelov er bl.a., at den fremhæver et alsidigt læsebegreb.

Jeg vil også pege på andre områder i folkeskoleloven, som skulle give det kvalitetsløft, forligspartierne lagde vægt på, på de elementære områder, hvor danske skoleelever har brug for viden og kunnen for at kunne udnytte den teknologi, der er til rådighed i vort samfund. Det siges, at de to opfindelser, som har revolutioneret hverdagslivet mest i dette århundrede, er morsesystemet og benzintmotoren, som dels har medført en enorm nyhedsindustri, dels et trafik- og transportsystem af vældige dimensioner. Det er umuligt at forestille sig, hvilke fremtidige opfindelser der vil medføre tilsvarende voldsomme samfundsændringer.

Med dette in mente bliver det vigtigt at følge udviklingen af det nye fag natur og teknik, der blev indført med den nye folkeskolelov, og med hensyn til at fremskaffe en så stor informationsmængde som muligt vil skolebibliotekerne fremover spille en særlig rolle. Også dette fik vi med i loven. En mængde informationer gør os ikke nødvendigvis klogere, men at skaffe sig relevant viden bliver mere og mere elementær kunnen, og derfor skal det med.

Begrebet dansk kultur fik en fremtrædende plads i lovens formålsparagraf og spiller som sådan en stor rolle i skolens samlede virksomhed. Men skolen ligger jo ikke på en øde ø, og netop vekselvirkningen med det omgivende samfund kan bl.a. udmøntes i praksis med skolen som lokalt kulturcenter.

Endelig vil jeg fremhæve som noget overordentlig konstruktivt, at der i forbindelse med vedtagelsen af folkeskoleloven blev iværksat et omfattende læseplanarbejde. Resultatet af dette kæmpemæssige arbejde skyldes utrolig mange engagerede menneskers indsats rundt om i landet, og den bog, der blev udgivet, er nu sendt ud til samtlige lærere og samtlige skoler. Alle